

Arrest

nr. 205 206 van 12 juni 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en haar kinderen X, X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging van 28 augustus 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, en van de beslissingen van 19 oktober 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 2 februari 2018.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gezien het arrest nr. 203 801 van 15 mei 2018 waarbij de debatten worden heropend.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DUBOIS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 augustus 2010 dienen verzoekers een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 16 november 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Op 29 december 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 17 januari 2012 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 16 februari 2012 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 22 mei 2012 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 12/17 september 2012 dienen verzoekers een vierde aanvraag in voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 15 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 15 oktober 2012 wordt aan verzoekers een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 18 januari 2013 worden de beslissingen van 15 oktober 2012 ingetrokken.

Op 21 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing inzake de aanvraag van 17 september 2012, waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 21 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens ten opzichte van eerste verzoekster en de kinderen een bevel om het grondgebied te verlaten.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 115 849 van 17 december 2013 worden de beslissingen van 21 januari 2013 vernietigd.

Op 30 april 2015 dienen verzoekers een aanvulling in.

Op 16 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 17 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 179 257 van 13 december 2016 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 15 mei 2017 wordt de aanvraag van 17 september 2012 ontvankelijk verklaard.

Op 21 augustus 2017 geeft de arts-adviseur zijn advies.

Op 28 augustus 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing, waarbij de aanvraag van 17 september 2012 ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt gevoegd bij het verzoekschrift maar bevindt zich niet in het administratief dossier. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.09.2012 en 30.04.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

K., K. (R.R.: xxx)

geboren te S. op (...)1964

K., K. ° te N. op (...)1996

K., A. ° te N. op (...) 1998

K., V. ° te G. op (...)2007

K., T. geboren te G. op (...)1994

nationaliteit: Russische Federatie

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 15.05.2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

We verwijzen naar het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 21.08.2017 (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan K., K. te willen overhandigen. (...)."

Op 18 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarbij elementen werden aangehaald voor eerste verzoekster, ongegrond wordt verklaard. Dit blijkt uit het administratief dossier.

Op 19 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, voor zover ingediend door vijfde verzoeker (meerderjarige zoon), ongegrond wordt verklaard. Dit blijkt uit het administratief dossier.

Op 19 oktober 2017 worden ten opzichte van eerste verzoekster, tweede, vierde en vijfde verzoeker (de drie meerderjarige kinderen) bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Bij arrest nr. 203 801 van 15 mei 2018 werden de debatten heropend om duidelijkheid te krijgen over welke beslissing de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 17 september 2012 afsluit.

De verwerende partij deelt op 28 mei 2018 mee dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2018 beslist heeft om aan alle verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en dat als gevolg hiervan op 8 mei 2018 aan verzoekers een tijdelijk verblijfsrecht voor twaalf maanden wordt toegestaan, jaarlijks verlengbaar.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De verwerende partij heeft meegedeeld dat aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Ter zitting bevestigt de advocaat van de verzoekende partijen dit gegeven, maar stelt zij dat er nog een procesbelang is omdat de mogelijkheid bestaat dat het subsidiaire beschermingsstatuut wordt ingetrokken.

Er wordt opgemerkt dat de mogelijkheid om het toegekende statuut in te trekken theoretisch en dus hypothetisch is. Momenteel is dit niet aan de orde. Verzoekers hebben bijgevolg een beschermingsstatuut waardoor zij een tijdelijk verblijf hebben. Een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing zou voor verzoekers niet gunstiger zijn, aangezien het bestuur een nieuwe beslissing kan nemen waarbij de aanvraag opnieuw ongegrond wordt verklaard of een beslissing waarbij aan verzoekers een tijdelijk verblijfsrecht wordt toegekend. Verzoekers hebben momenteel echter al een tijdelijk verblijfsrecht, zodat de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing hen geen voordeel kan verschaffen.

De tweede tot en met de vijfde bestreden beslissing, de bevelen om het grondgebied te verlaten, kunnen niet meer uitgevoerd worden nu verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen kunnen aan verzoekers geen nuttig effect meer sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Er is geen reden meer om in te gaan op de vraag die gesteld werd in het arrest nr. 203 801 van 15 mei 2018.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET